

GASILLEC

Letnik XXXVIII.

Glasiilo »Gasilske zajednice za Dravsko banovino«Izhaja vsak mesec. / Posamezna številka 2.50 Din, za inozemstvo 3 Din.
V »Zajednici« združene gasilske čete dobijo po en izvod »Gasilca« brezplačno.**V Ljubljani, dne 20. decembra 1934. ● Številka 12.**

Andrej Rape:

Na Oplenac

1.

Odšel je na Oplenac Kralj — mučenik,
da tam se med svojci spočije,
a mrtev ni, tam le pokojno spi,
osebnost Njegova kot solnce blesti
med nami — in ura mu večna tiktaka
ter prede zasluženi, veliki sen:
Glej, čuda kresov mu gori naokrog!
Objemajo se in poljubljajo se
kot eden le gorel bi plamen,

en plamen srca,
čeravno štirinajst je milijonov kresov,
milijonov štirinajst neporaznih duhov.
Za njimi milijoni se vžigajo drugi,
milujejo narod naš v veliki tugi;
spoštljivo se klanjajo Kralju miru,
velikemu geniju, ki je prižgal
kresove, da svetijo narodu v sveti mir,
in blažijo src žalovanje,
varujejo Kraljeve sanje.

2.

Vse je tiho. Mirno tu je spanje.
Luči soj sameva v kripti,
z Njim sameva, mirno podrhteva
po temačnih, mračnih stenah.
Tu in tam le zmoti sveti molk
nem trepet in tajnostno cvrčanje:
plamen ju povzroča večne luči,
molk povzroča ju, ki vendar govori ...

3.

Na Oplenac vodijo bele ceste
in romarjev trume po cestah hitijo:
tam Veliki romar pokojno spi.
Prižigajo tiho src svojih luči
ob luči Njegovi, ki bajno gori ...
Saj mrtev naš Kralj ni! Pokojno le spi,
osebnost Njegova med nami leskeče,
mir narodom, Domu, potrtem šepče.

Lj. M.:

Mlademu kralju — mlado lipo

V nekaterih rodbinah na deželi je navada, da ovekovečajo spomin na razne dogodke v rodbinah s sajenjem dreves.

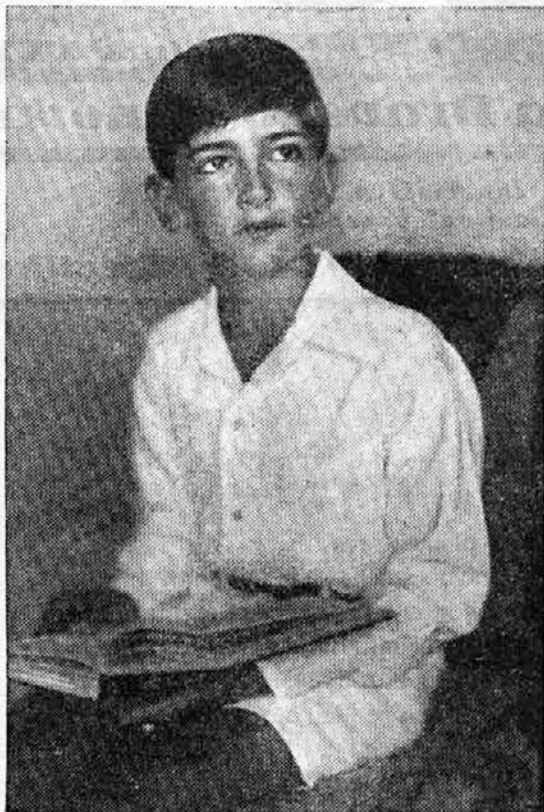
Tako sadi oče ob rojstvu svojega sina nežno drevesce, ki z otrokom dorašča. Otrok vidi v drevescu dragega sodruga svoje mladosti, deček se veseli posesti drevesca, goji ga, uči se spoznavati pravilno naravo, uči se ga ljubiti. Mladenič vidi v rasti drevesa lastno doraščanje, v rastočem drevescu in razpredenem vrhu, svojo bodočo moč — plodonosno delo. Drevo mu senči lepe sanje o bodočnosti, možu je drevo vir spominov na srečna mlada leta. Res lep in globok je zmisel te lepe in preproste navade.

Čestokrat družimo lepo navado sajenja dreves tudi z važnimi domovinskimi dogodki. In to po pravici!

Kaj je država drugega, nego rodbina v velikem? Ali naj se ne učimo od skrbnega očeta? Ali naj ne vodimo misli državljanov k višjim ciljem in čutom, ki so tako važni za plodonosen obstoj skupnosti? Obuditi moramo ljubezen do dobrotne narave, iztrgati klice egoizma, da začne vse spoštovati bitja narave, vsa po njih vrednosti. Kdor se uči spoštovati bitja narave, se bo tudi znal podrediti in urediti v človeškem redu kot zadovoljno in služeče bitje, kot delaven član človeške družbe, z zmisлом za skupnost in bo tako delo rodilo stoteren sad.

Po lepi naši domovini so sadili skoraj v vseh občinah dne 1. decembra lipe v spomin, ko smo prvič obhajali praznik uedinjenja, ko je postal kralj naš mladi Peter II. Gasilstvo je

s svojim članstvom prisostvovalo povsod tem slovesnostim. Letošnji 1. december smo tako posvetili Nj. Vel. kralju Petru II. ter sadili drevesa v spomin za bodoče dni. Lipa,

staroslovanska lipa, polna simbolov, moči in prednosti naj bo posvečena Nj. Vel. kralju. Ta lipa naj bo posebno nam gasilcem sveta in sveta vsem, ki so jo posadili.

Nikdar naj se ne dotakne teh dreves zla roka s hudobnim namenom.

Kdor bi ranil ta drevesa, bi ranil naša srca. Kakor se sprime drevo z materjo zemljo ter dela vedno globlje korenine in se bolj in bolj razširja, tako naj korenini moč nas vseh v domovini. Raste naj in pridobiva na moči v tem večji meri, čim bolj objema svojo domovino. Zato naj nam bodo svete te lipe, — posvečene kralju! V srcu vseh naj vlada mir, kakor vlada mir pod senco lip. Iz src naj izžareva mir, ki nam bo pričaral na zemljo nebesa, ono tiho srečo, koje žarki blagoslavljuje vse in osrečujejo preko domačega krova tja do stopenj prestola.

Naj nam bodo močne lipe, ki se upirajo vsakemu viharju, vzor naše moči, ki se uspešno bojuje z vsemi težavami življenja.

In glejte jo lipo, še ko ji vihar zlomi ponosno vejevje in strela uniči deblo, še strta se ponosno dviga v zrak ter izpričuje svojo nadaljnjo moč! Tako bodimo tudi mi! Ne sme nas nikdar vreči k tlom nobena življenjska težava. Vsem viharjem, ki pridejo nad nas in našo domovino, moramo ponosno in junaško kljubovati.

Gasilci! Naj nam bodo te lipe slika naše rastoče moči, novega, plemenitejšega rodu in naj se gasilstvo pod varstvom blagega kralja razvija kakor se bodo ta drevesa pod blagodejnimi žarki solnca.

Te kraljeve lipe naj rastejo, se razvijajo in naj se širi z njimi naša ljubezen do kralja Petra II. in visokega kraljevskega doma!

Lj. M.:

Dan Uedinjenja in bratsko češko gasilstvo

Vestnik češke zemske hasičke jednote »Hasičske Rozhledy« številka 22, z dne 25. novembra 1934, je posvečen v vsem svojem obsegu kraljevini Jugoslaviji ter 1. decembru kot prazniku Uedinjenja.

Čehoslovaški vatrogasni savez v Pragi naslavlja na jugoslovensko gasilstvo nastopno pismo:

»Dragi Jugoslovenski bratje!

Na svečani dan Uedinjenja Vaše slavne domovine, nam vsem tako drage, Vam pošiljamo presrčne pozdrave, želeč Vam polno uspehov v Vašem velikem narodnem in gasilskem delu.

Na žalost je svečani dan Vašega narodnega Uedinjenja v okviru velike narodne boli, ne samo Vaše, ampak tudi vsega čehoslovaškega naroda.

Čehoslovaško gasilstvo žaluje z Vami ob veliki in nenadomestljivi izgubi Vašega Viteškega kralja Aleksandra Uedinitelja.

Bratje na slovanskem jugu, uverjeni bodite, da v svoji narodni boli niste osamljeni. Naše skupno delo na gasilskem polju, tako dobro začeto, se mora končati v duhu in stopinjah nepozabljene Vašega velikega kralja — Vseslovana.

Vaš svečani dan Uedinjenja bo budil skupno s pijetnim spominom na Vašega slavnega kralja - Mučenika v srcih čehoslovaškega gasilstva izraze globokih in iskrenih spominov.

Večna slava nesmrtnemu Viteškemu kralju!

Živeła bratska Jugoslavija!

Živeło bratsko gasilstvo!

Ostajamo Vaši:

Za čehoslovaški gasilski savez v Pragi:

Fran Raupac,

starešina čehoslovaškega gasilskega saveza.«

V člankih se spominjajo razni gasilski velmožje življenja našega kralja Mučenika in njegove smrti. Slavnostna številka, ki so jo izdali tudi v svečani obliki, prinaša slike kralja, kraljeve rodbine, Oplenca, posebno lepo sliko kralja Petra II. ter med drugimi tudi sliko staroste in podstaroste našega saveza.

Za laskav in bratski spomin ob našem velikem dnevu moramo biti in smo od srca hvaležni. V dneh naše narodne boli so nam besede velikega bratskega naroda čehoslovaškega v veliko uteho. Vezi med nami Jugoslovenci in Čehoslovaki, med jugoslovenskim in čehoslovaškim gasilstvom so nerazdružljive! Naša srca bijejo za bratski čehoslovaški narod. Ljubezen za ljubezen!

Službene vesti starešinstva Gasilske zajednice za Dravsko banovino

A. IZ SEJE OSREDNJEGA ODBORA.

Župno poslovanje po okrožjih.

V prenešenem delokrogu je mogoča poveritev poslov posameznim članom župnega odbora od slučaja do slučaja v posameznih okrožjih; toda za tako rešitev mora imeti vselej pooblastilo od starešine s seboj z navedbo, kaj mora izvesti v njegovem imenu.

Izdajanje strokovnih publikacij.

Brez predhodnega odobriła vsebine od strani zvezne, odnosno zajednične uprave, ne sme nihče izdajati in širiti literarnih proizvodov v gasilskih edinicah.

O načinu zaposlitve naraščajnikov naj izda Gasilska zveza potrebna navodila.

Poučni tečaji za četne poveljnike.

Počeni s 15. januarjem 1935. leta se bodo vršila poučna predavanja po župah sporazumno z župo po določenem sporodu, izdanem dogovorno z zajedničnim starešinstvom od inspektorja. Morebitne posebne želje župnih uprav je dotlej sporočiti zajednici.

»Gasilec« v novi obliki.

Z Novim letom izide naše glasilo v veliki osmerki na boljšem papirju z neznatno zvišano naročnino. V njem bo polovica prostora odmerjena tehničnim člankom.

Občinske redne letne podpore četam.

Z velikimi napori dosežene in v proračune vnešene letne podpore za gasilstvo se ne smejo v bodoče več zmanjševati ali celo črtati od nadzorne oblasti, za kar je vložena posebna prošnja od zajednice.

B. VESTI PREDSEDSTVA.

Četne uprave imajo za to leto še za razne dobavljene tiskovine in Gasilski koledar neporavnane račune, katere naj nemudoma vplačajo, ker tudi mi moramo izpolniti vse obveznosti napram tiskarnam.

Naročniki »Gasilca« so tudi še z letnino v zaostanku. Naj jo v tem mesecu zanesljivo nakažejo.

Nabiranje novih naročnikov »Gasilca«.

Vsak gasilec ima v svojem ožjem krogu prijatelje, katere naj pridobiva kot naročnike »Gasilca«. Prvi številki bomo priložili položnico za obnove naročnine s povabilom dosedanjim cenjenim naročnikom, da ostanejo še nadalje naši odjemalci.

Gasilski koledar

za leto 1935. se je razposlal vsem četnim upravam v 2 iztisih v zmislu veljavnega skupščinskega sklepa, po katerem so čete obvezno dolžne jih sprejeti in plačati. Cena iztisa je 10 Din, kakor v minulem letu. V zalogi je še nekaj izvodov, po katerih naj pridno segajo s posebnimi naročili.

Pravilniki o gasilski službi s predpisi o uniformi.

V najkrajšem času izidejo pravilniki o gasilski službi, pisarniškem poslovanju in predpisi o uniformi v posebni

knjižici, vezani v platno in to zaradi trpežnosti, od katerih prejme vsaka četa po dva iztisa po dobavni ceni. Po dospetku slikanih tablic bodo četne uprave same vnesle v predpis o uniformi manjkajoče številke.

Letne redne skupščine.

Po določenih zakona o organizaciji gasilstva se morajo vršiti v januarju vse četne, v februarju vse župne ter v marcu zajednične redne skupščine, na kar se s tem opozarjajo vse župne in četne uprave v svrhu pravočasnega razpisa.

VESTI STAREŠINSTVA.

1. Z letošnjo razdelitvijo rednih in izrednih podpor iz 2% sklada je ta sklad popolnoma izčrpan; zaradi tega je do nadaljnjega predlaganje prošenj za podelitev izrednih podpor brezpredmetno.

Obstoja pa še 1% gasilski sklad za povračilo nastale škode pri požarih na gasilskem orodju, ceveh, oblekah, obutvi, obolelih gasilcih, vpregi itd., ki bo tudi kmalu ves izčrpan.

Kadar bodo zavarovalnice po predpisih novega zakona o organizaciji gasilstva vplačale zaostale prispevke za lansko polletje in za letošnje koledarsko leto, se bo ustanovil zopet rezervni sklad za izredne podpore, kar se bo objavilo v zajedničnem glasilu »Gasilcu« vsem župnim in četnim upravam.

2. Vatrogasni savez nam je dostavil vzorec z zlatom vezane značke za kape gasilskih častnikov. Častniške sta izdelali firmi Z. Pegan v Ljubljani in Erben Dr. v Osijeku, a se lahko nabavljajo pri tvrdkah, ki so za njih prodajo pooblašcene. Firma Franjo Bulc v Mirni pa je izdelala metalne značke za podoficirje in gasilce. Značke za podoficirje, izdelane iz alpeke in posrebrene ter patinirane stanejo Din 5-50, one za gasilce iz medi ter matirane pa stanejo Din 4-50. Njih izdelava in prodaja se je poverila firmi ter se lahko priporočajo vsem gasilskim četam.

Gasilske značke

za čepice (podčastniške in za moštvo)
dobite v pisarni Gasilske zajednice.
Cena 5 Din za komad. — Plača se vnaprej!

Spisal: Zdravko Mikuž, šolski upravitelj na Brezovici.

Za domovino

Nadaljevanje.

Velika nedelja, krasno vreme. Pomladansko solnce obseva več metrov debeli sneg. Na Veliki ponedeljek se odpre peklo. Ves dan sneži z viharjem. Plazovi se odtrgujejo in rohne v dolino. Kakih štirideset mož 1., 2. in 3. čete, nosačev jedi in drugih stotnijskih potrebščin komaj odide za prvi ovinek, že pridrvi plaz, pokrije barako 4. čete s sedmimi možmi, zakrije kuhinjo s štirimi možmi. Skalar čepi v mali barakici pod snegom, čuje grom plazu, skoči ven, se ozre — ni stotnijske barake — ni kuhinje. K poveljniku v višje ležeči baraki: »Gospod poveljnik! Pokorno javljam, plaz zasul stotnijsko barako in kuhinjo!« Poveljnik pri telefonu: »Halo 1., 2., 3. četa! Halo! Plaz zasul stotnijsko barako in kuhinjo. Vse prosto moštvo takoj na pomoč z lopatami!« Skalarju: »Kje je večja nevarnost?« Skalar: »V kuhinji! Stotnijske barake ne more odnesti, ker je pod skalo in ima dovolj zraka. Hitita ven. — Od desne že hite vojniki z lopatami. Kje je baraka? Vsa okolica kaže drugo lice. Poveljnik: »Tu nekje je morala biti! Zabadajte s palicami tu okrog!« Nad 2 metra dolge palice se zadirajo do rok v sneg. — Tu nič, tam nič! — Po dolgem času začuti vojak nekaj trdega pod palico: »Streha!« — Poveljnik: »Dobro odmetavajte!« Trideset lopat zazvenči in kmalu se prikaže streha na dan. Odmečejo še nekaj snega na prednji strani in že zdrkne prvi mož v globino. Začuje se vesel krik: »Vsi živi!« — »Hvala Bogu!« pravi poveljnik. Snežena stena, načeta od dveh strani, se kmalu zgrudi in odpre izhod veselim jetnikom. V tem razkopava drugi del vojakov sneg, kjer bi morala biti kuhinja. Eni iščejo

nižje, drugi višje, eni na levo, drugi na desno. Poveljnik zdi-huje: »Kaj bo, kaj bo?« — Naenkrat zakriči vojak: »Glejte, eden leze iz snega!« — Trije do štirje vojniki priskočijo k njemu in ga izvlečejo. Poveljnik: »Kako ste še mogli venkaj?« Vojak: »Kuhar Jože je stopil kot najmočnejši k podbojem vrat, nanj je splezal kot lažji Lierzer in na tega jaz, ki sem drznil toliko časa s palico navzgor, da sem zagledal svetlobo. Ko smo dobili dnevno luč in svežega zraka, je šlo hitro. Spodaj je metal sneg, ki smo ga nagrebli z rokami mi trije, podčastnik G. v kuhinjo — tako smo večali luknjo v sneg, da sem mogel nazadnje pokukati iz snega, iz katerega so me izvlekli.« Poveljnik: »Hvala Bogu, da ste vsi živi!« Vojak: »Samo zraka je že zmanjkovalo.«

Vojaki vedo zdaj, kje se mora kidati. 60 lopat se zgane, 60 lopat odmetava z urnostjo stroja sneg po pobočju in v četrt ure je sneg toliko odmetan, da se vidi luknjo pri vratih. Bleda gledata venkaj oba kuharja, bled je vrli podčastnik, ki pride zadnji iz kuhinje. Poveljnik: »Sto čudežev, da se niste zadušili od ogljikove kisline, saj ste kurili pod 4 kotli?« Podčastnik: »V trenutku, ko je pokril plaz kuhinjo, sem ukazal poganiti ogenj. Ako ne bi imeli dovolj vode, bi se bili vsi zadušili.« Poveljnik: »Rešili ste sebe in 3 može, zato vas bom predlagal v odlikovanje.« — Res je dobil mož pozneje srebrn zaslužen križec s krono. Moštvo se vrne veselo v svoje barake. Bataljonski sel prinese pismo. Skalar dobi dve pismi: od žene in od poveljnika gasilnega društva. V obeh čita o težavah v zaledju, željo, naj bi se že enkrat vrnil domov. Poveljnik gasilcev mu poroča, da so vpoklicani v vojake vsi gasilci do 42. leta starosti. Skalar odgovori ženi, naj upa, da se bo vrnil domov, saj Bog Kranjca ne zapusti, če ta njega ne, Korenu pa, da ne bo še vojne konec, dokler bodo dobivali vojaki dovolj živeža in streliva. Naj pazi, da mu ne bodo vo-

Po »Privremena pešadiska egzercirna pravila« priredil ing. F. Dolenc, inspektor gasilske zajednice Dravske banovine:

Novo gasilsko poveljevanje

Vatrogasni Savez je odredil, da se uvede vojaško poveljevanje za redovne vaje, kar smo objavili že v 9. številki »Gasilca«.

Nastopna navodila naj služijo članstvu, da se more že tekom letošnje zime priučiti vojaškim poveljem.

Znano je, da učinkuje povelje na moštvo tako kot je bilo izgovorjeno. Iz tega vzroka je treba poveljevati mirno, sigurno in energično. Poveljujoči mora vsako povelje dobro premisliti in šele potem izgovoriti, da ni pomot.

Povelja so dvojna: izvršna in naglasna. Izvršna povelje je ono, po katerem dela moštvo zahtevano vajo. Naglasna povelje je pa ono, ki ga narekuje višji starešina nižjemu; ta potem izreče izvršna povelje.

Povelje se pa tudi deli v dva dela: pripravljalno in izvršno. Pripravljalni del se izgovarja malo bolj zategnjeno, da se more medtem pripraviti in zbrati. Izvršni del, t. j. drugi del povelja se pa izreče hitro in odsekano, da se na ta način doseže istočasno, enakomerno in strumno izvedbo vaje. Pri nastopno navedenih poveljih bo izvršni del radi lažjega razumevanja tiskan vedno z debelejšimi črkami.

1. Mir-nó!«

Predpisana stoja za to povelje je: Takoj, ko je izrečeno to povelje, mora gasilec stati naravnost in neprisiljeno tako, da je teža telesa porazdeljena enakomerno na pete in stopala; peti sta druga ob drugi, konici čevljev sta toliko narazen, da more med njimi stati povprek noga iste velikosti. Kolena so stegnjena, a ne krčevito stisnjena, trebuh je potisnjen v vtlino, prsa in gornji del života naj bo malo izbočen na ven in naprej, ramena morajo biti v isti višini in malo nazaj potisnjena, roki naravno stegnjeni ob telesu, dlani z izproženimi prsti, ki morajo biti drug ob drugem, naj bodo položene ob bokih in to tako, da je sredinec ob sredini boka, odnosno šiva na hlačah, vrat bodi naravno stegnjen, glava neprisiljeno dvignjena, pogled pa uravnan naravnost naprej.

Opomba: Našemu prejšnjemu vežbovniku odgovarja za to povelje »premo glej« in »Pozor«.

2. »Na mestu voljno«:

Gasilec zadrži eno nogo na mestu, kjer stoji, dočim se z ostalim telesom lahko svobodno giblje. To povelje porabi,

jaki raznesli vse gasilske obleke in pokvarili orodja. Obleko naj shranijo gasilci doma in naj skrbi, da se ne bo društvo razšlo. Naj ima za te redne vaje in občne zборе, zakaj lažje je društvo razpustiti kakor obdržati ga.

Sredi junija 1916 pošlje vojaška oblast bataljon v Karpate. Po dravski dolini vleče železni konj 1100 mož v živinskih vozovih po 40 mož v vsakem. Eni sede na klopeh po sredi, po 4—6 pri vratih, kjer zvonijo z nogami, eni leže po tleh, najsrečnejši so pod klopmi. V Celovcu »menaža«, v Spod. Dravogradu kava. Dalje in dalje. Enkrat ponoči Budimpešta. Nihče se ne sme oddaljiti od vlaka, niti v restavracijo. Ta je le za višje gospode! Naprej proti ogrski nižini. — »Debreczen!« Dve uri počitka. Smeš v mesto, ki je oddaljeno pol ure. Nič ne de. Po k r u h ! V pekarni prodajalka (nemški): »Imate izkaznice?« Vojaki: »Ne, vozimo se na fronto!« — »Želite belega, rženega kruha?« — Na izbero vsega, poceni. — Nazaj na kolodvor. — Vlak puha dalje. — Korösmezö! — En dan oddiha. Kje si najbolje, najceneje postrežem? — V pruski kantini. Skalar gre v avstrijsko živežno skladišče iskat živil za kuhinjo. »Prosim tega!« — »Ne!« — »Saj vidim!« — »To je za gg. oficirje!« Vstopi pruski podčastnik. Ista pesem: Nemeč izdere sabljo in kaže z njo: »To doli, to doli!« Kmalu ima dovolj salami, sira, butelj in najboljših cigaret ter cigar. Nejevoljen opazuje Skalar to postopanje. Skladiščni podčastnik: »Tem moram dati, sicer mi brezobzirno vse odnesejo. Izšel je tudi ukaz naših vojaških oblasti, da moramo postreči našim zaveznikom v vseh ozirih.«

Iz Korösmezö — v dolgih nočnih pohodih v Karpate proti Delatin-pasu. Madžarska četa beži pred Rusi.

Prijetni občutki! Madžarom ne diše ruske kroglje, morajo pa Avstrijcem. Dalje: pol ure, še pol ure. Rusi opazijo napadalce. »Pok! Pok!« — Stotnija v vojno črto, polovica

da popravi razne nepravilnosti na obleki in opremi in za odpočitek.

Opomba: Preje se je poveljevalo »odmor«.

3. »Vóljno«:

Na to povelje pozdravi gasilec tudi če stoji v vrsti po predpisu starešino (poveljujočega) in nato odide, odnosno dela, kar se mu poljubi. V primeru, da je bilo pred poveljem »voljno« dano povelje »na mestu voljno«, tedaj se postavijo gasilci najprej v stojo »mirno«, pozdravijo starešino in odidejo.

Opomba: Preje se je poveljevalo: »razhod«.

4. »O-stáv«:

To povelje se rabi vedno tedaj, če kakšna vaja ni bila pravilno izvršena. Na to povelje se postavijo gasilci tako kot so stali pred zadnjim poveljem. Poveljujoči naj pa vedno pove, zakaj ponavlja vajo, odnosno opozori na napake.

5. »Četa napred — márš«:

Na to povelje se izkorači najprej z levo nogo, nato z desno itd. Pri korakanju naj upogiba gasilec nogo naravno v kolenu ter prenaša težo telesa na nogo, ki pade na zemljo. Stopala ni dvigati preveč od zemlje, niti z njim udarjati ob tla. V splošnem naj bo korak naraven, lahek in prožen, predpisane dolžine (t. j. 75 cm) in brzine (t. j. 120 korakov v minuti) brez prisiljenosti in udarjanja ob tla.

Pri korakanju se maha prosto in naravno z obema rokama. Vsi morajo biti v koraku, t. j. da morajo vsi istočasno položiti levo (desno) nogo na tla. Kdor ne gre v koraku, pride v korak na ta način, da postavi zadnjo nogo z dvojno brzino korakanja do prve in izkorači potem s to v navadni brzini in predpisanem koraku. Korak se lahko spremeni tudi na povelje:

6. »Promeni no-gú!«

Zaustavljanje se izvaja na povelje:

7. »Četa stój!«

Na to povelje se napravi še en korak in obstane.

Opomba: Preje se je poveljevalo »postati stoj!«

levo, polovica desno od pota. »Laden — ladet!« — »Bajonett auf!« 250 pušk zažvižga svojo pesem — 5 minut. — »Naprej!« — Rusov že ni nikjer. — Po poti za njimi! Tu leži kozak poleg mrtvega konja. — Pred kazaškim izvidnim rojem so torej bežali Madžari. Do večera za sovražnikom. Ni duha, ne sluha za njim. Pod hribom prenočitev pod varstvom izpostavljenih straž. Noč mine v miru. Zjutraj v vojnih vrstah na hrib. Ob zori prispe stotnija na ravnico. Ognjeni krst od ruske infanterije.

Kot bi izrastel iz tal se prikaže pred Skalarjem korporal Mikec, oče sedmih otrok iz Št. Jerneja. Prihaja iz 4-tedenskega dopusta. Skalar: »Ali niste dobili brzojavke, da se vrnite v Brnco na Koroškem?« Mikec: »Da!« Skalar: »Zakaj niste potovali tja?« Mikec: »Hotel sem biti pri svojih znanjih!« Skalar: »No zdaj jih imate in še te ose, ki frče okrog ušes. Oče tolikih otrok, pa tako nespameten! Če bi bili ubogali telegram, bi bili še par mesecev v zaledju. Kar ste si izkuhali, to boste uživali! Idite k poveljniku!« Ta ga je seveda pohvalil in uvrstil v 1. vod 1. čete. Streljanje Rusov postane živahneje. Prično metati tudi granate. Prvi mrtvec naše stotnije je — korporal Mikec. Granata mu je razbila glavo. Vojakom ob njem zarosi oko, ker so izgubili starega, mirnega, zvestega podčastnika. Kako hudo bo še le njegovim ženi in otročičem, ki ga ne bodo nikdar več videli. Nikdar ne bodo mogli potočiti solze na njegovem grobu. Zakaj nisi ubogal brzojavke, tovariš Mikec!?

Boj traja neprestano od 6. ure zjutraj do večernega mraka. Stotnija se ne umakne, Rusi ne popuste, ker imajo boljšo pozicijo. Do večera 5 mrtvecev, 8 ranjencev. — Malo, ker Rusi hote ali nehote streljajo previsoko.

Kako prav je, ubogati, se je prepričal Skalar še isti dan na lastni koži.

Obračanje**a) na mestu.**

Vsak obrat se izvrši na peti one noge, na katero stran se je treba obrniti. Pri tem se dvigne malo prednji del stopala te noge in si pri tem pomaga s prednjim delom stopala druge noge. Nato se druga noga prenese po najkrajši poti k prvi, t. j. oni nogi, na kateri smo obrat izvršili.

8. »Na des-nó« ali 9. »na le-vó«.

Na to povelje se obrne gasilec v naznačeno smer za četrtino kroga (90°).

Na povelje: 10. »Polu des-nó« ali »polu le-vó« (11.) se obrne gasilec v naznačeno smer za osmino kroga (45°).

Na povelje: 12. »Na levo krúg« se obrne gasilec v naznačeno smer za polovico kroga (180°).

b) v korakanju.

Pri vseh obratih, ki se poveljujejo med korakanjem, mora pasti izvršni del povelja pod ono nogo, na katero stran se obrat poveljuje. Po povelju napravi gasilec še en korak z drugo nogo in se obrne tako, da stopi s prvo nogo že v naznačeno smer.

Na povelje: 13. »Na des-nó«, 14. Na le-vó«, 15. »Polu des-nó«, ali 16. »Polu le-vó«

se gasilec obrne v naznačeno smer in koraka dalje v novo smer.

17. »Na levo krúg!«

Na to povelje se obrne gasilec na prednjem delu obeh stopal in nadaljuje korakanje v novo smer, ki je obratna prejšnji.

18. »Máске!«

Na to povelje se namesti masko na obraz. Natančneje pri opisu maske!

19. »Maske skíni!«

Na to povelje se sname maska z obraza. Natančneje pri opisu maske!

20. Kape skíni!«

Na to povelje dvigne gasilec levico, prime senčnik čepice na sredi s palcem (spodaj) in ukrivljenim kazalcem (zgoraj), potegne hitro čepico z glave in spusti roko s čepico ob levi bok. Roka mora biti iztegnjena in notranjščina čepice obrnjena proti boku.

21. »Po-krís!«

Na to povelje dvigne gasilec levico s čepico, ki jo položi na glavo, spusti hitro roko in se postavi v predpisano stoji.

Pozdravljanje.**a) Posamič:**

Gasilec dvigne hitro desnico in jo prisloni k desni strani senčnika in sicer tako, da je konec sredinca na robu senčnika

nad senci, ostali prsti pa stegnjeni in skupaj, roka na sredi dlani malo ukrivljena in obrnjena z dlanjo proti zemlji, laketi naravno ukrivljen v višini desne prsne bradavice.

Če gasilec stoji in gre starešina, ki ga mora pozdraviti, mimo njega, se obrne, ko se mu približa starešina na deset korakov, obrne glavo in ga gleda naravnost v oči. Ko se mu približa na pet korakov, se postavi »mirno« in ga pozdravi kot je opisano zgoraj in ga spremlja s pogledom. Ko se starešina oddalji za tri korake, obrne glavo in pogled naravnost in v istem trenutku spusti desnico in se postavi »voljno«.

Če gre gasilec mimo starešine, obrne glavo in pogled proti njemu, ko pride k njemu na deset korakov; na pet korakov pritegne levico k boku in pozdravi z desnico kot je opisano v prvem odstavku. Ko se oddalji od starešine za tri korake, obrne glavo v prvotno smer, spusti desnico in svobodno nadaljuje hojo.

Če doide gasilec starešino, postopa, ko je vstrec z njim, enako kot je opisano v prvem odstavku, ko ga pa že prehitijo, pa enako kot je opisano v drugem odstavku.

b) Report.

Kadar prihaja gasilec k starešini na raport, gre z navadnim korakom; ko se približa na deset korakov, se vzravna in hodi strumnejše, pogled in glava sta obrnjena v oči starešine. Dva koraka pred starešino se ustavi in stoji »mirno«. Pozdravi z desnico kot zgoraj opisano, zadrži pa desnico samo trenutek na senčniku in jo spusti hitro k boku in raportira.

Navadno se raportira samo številčno stanje, in sicer se šteje častnike, podčastnike in gasilce skupno kot gasilce.

Na primer: »Gospod starešina (inspektor, odnosno čin, ki ga zavzema oni, kateremu se raportira)! V četi so 54 gasilci.« Če ni uverjen, da starešina ve, kakšna četa je to, pa raportira: »Gospod starešina, v četi . . . . . (pove naziv, odnosno kraj čete) župe . . . . . (pove ime župe) je . . . gasilcev. — Pri večjih nastopih, kjer nastopa več čet, raportira župni starešina najvišjemu predstavniku gasilstva, n. pr. tako: »Gospod starešina, v 6 četah sta 202 gasilca.«

Po končanem raportu pozdravi zopet starešino z desnico, ki jo za trenutek zadrži ob senčniku, spusti desnico ob bok (torej zopet v položaju »mirno«), nato se obrne in odide na svoje mesto. (Dalje prih.)

ZASTAVE • TRAKOVE • ZNAKE

kupujte pri

Z. PEGAN

LJUBLJANA, PRAŽAKOVA 8

F. G., Trbovlje:

Spomin

18. oktobra 1931 je bil lep jesenski dan — nedelja.

Pričakoval sem tovariša Jerneja, ki je prišel na moje povabilo, da si ogleda naše čete in jih za delo navduši.

Na postaji!

Vlak se ustavi, kratki službeni pozdrav, prijateljsko rokovanje . . . in že sva se peljala po dolini, kamor se nikoli ne nasmehne solnce.

Pregled prve, druge čete . . . V redu!

»Sedaj pa še tretja, ki pa leži malo višje, mlada, rabi Tvojih besedi, dušne hrane!«

— Če tako želiš, pa pojdem! — je bil njegov odgovor.

In korakala sva v strmino. Po tričetrtni hoji sva prispela do zadnje serpentine, se ustavila, da se oddahneva in si ogledava lepo vasico Klek pod Sv. Planino. Kramljala sva in tako naju je skrivoma naš poslovodja ujel v svojo filmsko kamero. Tako je nastala ta slika, ki se je je takrat tako razveselil in z raznimi dovtipi prijateljem razlagal o njej.

— Nastop čete je bil res mladosten, a vidi se, da imajo voljo! — je dejal tov. Vengust.

Po predavanju, ki ga je imel v novem domu, se je razgovarjal s kmeti in njihovo deco, ki je ljubeznivemu gospodu vedno nosila sadja in cvetja.

»Še to vzemite za spomin!«

Bili so rdeči nageljčki.

— Hvala ti! Ali boš tudi ti gasilec? — je vprašal majhnega prinašalca cvetja.

Deček se malo pomuza in potem odvrne: »Sem še pre-majhen!«

— Ko pridem pa čez tri leta v vaš ljubeznivi Klek, te pa bom gotovo videl med naraščajem! —

»Da! — — — »In mene tudi!« so zatrjevali okoli stoječi otroci, ki so jih navdušile lepe besede o bratski ljubavi.

*

Minula so tri leta. V nedeljo 7. oktobra bi moral zopet priti naš podstarosta, da se prepriča o napredku in da vidi naraščajnike, posebno tistega, ki je prinesel rdečega cvetja. . . . . Žalna zastava plapolala na gasilskem domu! Komu? — Veš, Tinče, tistemu gospodu, ki je obljubil, da nas čez tri leta obišče! —

Gasilci se zbirajo, da pohite v Celje spremit k zadnjemu počitku tov. Vengusta, kar prihitijo Rajškov Tinče, prinese polno naročje rdečega cvetja in prosi, naj ga ponesem onemu gospodu, tja daleč, na grob.

Storil sem mu uslugo in dal rdeče cvetje vplesti v venec, ki ga je poklonila župa in ki nosi napis: Slava gasilcu — junaku dela! Gasilska župa sreza Laško.

Bil je zopet lep jesenski dan in prav tako sem šel na grič, toda tokrat nas je bilo mnogo. — Ali je mogoče, da spremljamo tovariša Jerneja na zadnji poti?

Se sem slišal besede slovesa: Ravnali se bomo po Tvojih naukih, dragi nam tovariš! — turobni klic roga in gozd gasilskih praporov se je poklonil...

Dopisi

Gasilska četa Kranjske industrijske družbe na Jesenicah.

Dne 23. septembra 1934 je četa ob istočasni blagoslovitvi dveh motornih brizgaln slovesno razvila in blagoslovila svoj četni prapor. Slovesnost je potekla nad vse presrečno in svečano. Navzočnost visokih predstavnikov gasilstva, oblastev in podjetja nam je dokaz, da smo na pravi poti, pa tudi v podbudo, da nadaljujemo započeto delo.

Na predvečer je bila baklada skozi slavnostno razsvetljeno mesto Jesenice s kovinarsko godbo na čelu. Pri bakladi sta sodelovali tudi prostovoljni gasilski četi Jesenice in Koroška Bela. Pred upravnim poslopjem K. I. D. smo napravili podoknico tam zbranim kumicam gospodičnam Obersnelovi, Poženelovi in Grebenškovi, zastopnikom mestne občine Jesenice, K. I. D. in zajedničnemu inspektorju g. inž. Dolencu. Pevci »Save« in »Sokola« so zapeli dve rodoljubni pesmi. Kovinarska godba pa je zaigrala podoknico. Takoj na to je četa pri nočnem brzovlaku sprejela starešino VSKJ g. Vlado Andraševića. Vidno vzradoščen nad strumnim sprejemom je g. starešina odklonil pripravljeni avto, ki ga je čakal pred kolodvorom in korakal peš na čelu čete proti domu.

Sam slavnostni dan je izpolnil vsa naša pričakovanja, tako glede vremena, kakor tudi glede poteka slavnosti same. Sokolska godba nam je svirala ob budnici in ob sprejemu pri prvih jutranjih vlakih. S temi je prispela samo peščica gostov in smo bili nemalo razočarani. Ko pa se je pozneje zgrnilo na Jesenice z vsakovrstnimi vozili in z dopoldanskimi vlaki nebroj gostov z vseh krajev radovljiškega sreza, pa tudi iz Ljubljane, Kranja, Tržiča itd., se je prvotno razočaranje umaknilo radostnemu razpoloženju.

Ob 8. uri se je predvajal v kinu »Radio« film o gasilskem kongresu, nato pa je zajednični inspektor g. inž. Dolenc predaval o gasilstvu. Medtem pa je posebna deputacija odšla na pokopališče na Jesenice in Koroško Belo in tam na grobovih umrlega načelnika Poženela in predsednika Luckmanna položila vence za vse tam pokopane člane čet Jesenice in Javornik.

Med 9. in 10. uro pa je bil glavni sprejem gostov pred jeseniškim kolodvorom. — Poleg starešine V. S. K. J. gosp. Vlade Andraševića in zajedn. insp. g. inž. Dolenca so se udeležili slavnosti: sreski načelnik g. dr. Ivo Vrečar, ki je istočasno zastopal g. bana dr. Marušiča in pokrovitelja g. Ivana Mohoriča, narodnega poslanca in b. ministra, predsednik mestne občine Jesenice g. Mg. Ph. Jože Zabkar, več zastopnikov mestne uprave, obmejnega komisarijata, carinarnice, glavnega odd. fin. kontrole, železnice, Sokola, sportnih in pevskih društev, Kranjske industrijske družbe, nadalje gosp. Rici Mayr, član starešinstva V. S. K. J.; g. Turk Josip, starešina gasilske zajednice za Dravsko banovino; njen tajnik g. Pristovšek Franc; g. Rus Ivan; starešina radovljiške župe; njen tajnik g. Fister Ivan in mnogi drugi dostojanstveniki.

Povorko je otvorilo 14 konjenikov, nato je sledilo nad 50 narodnih noš peš in na vozovih, 12 praporov, vsi predstavniki in 400 uniformiranih gasilcev, članov tridesetih čet. V povorki so svirale 4 godbe na pihala s preko 130 godbeniki. Povorka je krenila ob gostem špalirju meščanstva skozi vse v zastave ovito mesto Jesenice na Ruardov trg.

Po sv. maši v savski cerkvi je duh. svetnik g. Kastelic ob asistenci dveh gg. kaplanov blagoslovil četni prapor in obe motorni brizgalni. Predhodno je predsednik čete g. dr. Maks Obersnel obrazložil postrojenim četam pomen svečanosti in pozval svojo četo, naj zgrnjena ob praporu vedno bo na mestu. Po obredu so sledili govori kumice, sreskega načelnika g. dr. Iv. Vrečarja, predsednika mesta g. Mg. Ph. Jože Zabkarja, starešine saveza g. Andraševića in starešine zajednice g. Turka. V lepo zaokroženih govorih so čestitali četi k slavnosti in orisali državo- in človekoljubno delovanje gasilcev, pozivajoč jih k delu požrtvovalnosti in viteštvu. Posebno pa je osvojil vsa srca sebi in gasilski stvari starešina saveza g.

Ko sem se v duhu poslavljaj, je solnce izžarevalo zadnje rdeče žarke izza Savinjskih planin in zvok žalostinke se je čudovito milo odlegal:

»al' prija'tlja več nazaj ne bo,
nikdar več ne bo...«

Andrašević s svojimi toplimi in globoko občutenimi besedami. Ko je vzkljknil Nj. Vel. kralju, je cerkvena godba zasvirala državno himno.

Nato so se čete formirale za mimohod. Ob zvokih godbe so strumno korakale mimo dostojanstvenikov, zbranih pred upravnim poslopjem K. I. D. Nato je sledil razhod k opoldanskemu odmoru. V tovarniški kazini je bil za dostojanstvenike prirejen banket, na katerem je predsednik čete gosp. dr. Obersnel izrekel dobrodošlico in pozdravil vse navzočne. Zopet so drug za drugim povzeli besedo najvišji dostojanstveniki in predstavniki, v navdušenih besedah čestitajoč k slavnosti.

Ob 1/215. uri je nastopila vzorna četa K. I. D., broječa 50 mož. Predvajala je redovne vaje, vaje z orodjem ter službo ob požaru, napadu iz zraka in elementarnih nezgodah. Vaje so bile predvajane brezhibno in strumno, ter podale zaokroženo sliko dobre izvežbanosti čete. Po končani vaji je starešina zajednice g. Turk pohvalil četo, poudarjajoč, da so vaje povsem dosegle svoj namen, namreč, da so bile zbranim gasilcem v pobudo, da s smotrenim vežbanjem sličnih vaj čimpreje dosežejo ono stopnjo discipline in izvežbanosti, ki je predpogoj uspešnih nastopov, bodisi ob prilikah nesreč ali svečanosti.

Po končani vaji se je vršila na kazinskem vrtu velika ljudska veselica z bogato založenim srečolovom in vsakovrstnimi izbranimi zabavami. Navzočih je bilo mnogo nad 2000 ljudi. Vsa prireditvev je potekla v najlepšem redu. Ako pa le kdo ni bil dovolj postrežen, naj nam to oprost, saj z ozirom na pozni čas nismo mogli računati na tako mnogoštevilno udeležbo.

Gasilska četa Levec. Nemo smo se zbrali 16. oktobra 1934. pri tov. Mutecu k žalni seji za Nj. Vel. Viteškim Kraljem Aleksandrom I. Uediniteljem. Žalostno so zrle oči vseh zbranih na sliko Njega, ki je postal žrtev hudobne roke. Sejo za blagopokojnim kraljem je otvoril predsednik čete, tov. Repinšek. Glas mu je drhtel, ko je pozival člane, da zakličejo trikratni »Slava« Njegovemu spominu. Nato se je tov. Kočvar v lepem govoru spominjal našega pokojnega pokrovitelja. Med drugim je dejal:

»Padel je veliki oznanjevalec miru, postal je žrtev neusmiljenih zločincev in tako z lastno krvjo zapečatil svoje neumorno delo za mir! Tovariši, Kralj Aleksander I. je mrtev, a njegov duh plove nad nami! Na prestol naše kraljevine Jugoslavije je stopil Nj. Vel. kralj Peter II. Ves narod mu prisega neomajeno zvestobo in udanost! Enako prisegamo tudi mi gasilci v Levcu!«

Seje se je udeležilo članstvo polnoštevilno. Občino je zastopal tov. Strenčan.

Slava Njegovemu Veličanstvu Viteškemu kralju Aleksandru I. Uedinitelju in njegovemu velikemu spominu!

Žalna seja in zaprisega članstva prostovoljne gasilske čete v Sp. Šiški. Prostovoljna gasilska četa Ljubljana VII. Šiška je imela dne 2. t. m. žalno sejo v počastitev spomina blagopokojnega Viteškega kralja Aleksandra I. Uedinitelja, katere se je udeležilo celokupno redno članstvo.

V izbranih besedah je poročal predsednik tov. Mlakar o življenju ter težkih borbah nesmrtnega pokojnika za naše osvobojenje in uedinjenje.

Vse članstvo je pozorno sledilo izvajanjem tov. predsednika, nakar je zaključilo to izredno lepo žalno sejo s trikratnim »Slava« na našega blagopokojnega Viteškega kralja Aleksandra I. Uedinitelja.

Svečana zaprisega članstva se je vršila dne 25. t. m. Članstvo se je udeležilo prisega v polnem številu ter v paradni uniformi.

Predsednik je po kratkem slavnostnem govoru zaprisegel vse članstvo ter obljubil v imenu vseh zbranih gasilcev popolno zvestobo in vdanost mlademu kralju Petru II., kakor tudi vsej kraljevski družini Karadjordjevičev.

Listnica uredništva.

Ob sklepu leta čutim dolžnost, da se vsem dopisnikom in naročnikom v svojem in v imenu zajednice prav iskreno zahvaljujem za sodelovanje. Dobro se zavedamo in si želimo, naj bi bil »Gasilec« poln strokovnih člankov. To se bo tudi gotovo zgodilo, če bo na »Gasilca« toliko naročnikov, da bomo lahko nagradili sotrudnike strokovnjake. Verjemite mi, da mi je bilo včasih odposlati »Gasilca« v tisk, pa nisem dobil od nikoder nobenega gradiva. Naša gasilska armada, ki šteje preko 27.000 članov, bi pač lahko imela vsaj 5000 naročnikov. Ako dosežemo to število, bo »Gasilec« res samo strokovni list, kateremu bomo lahko dali večji obseg in pridobili sodelavce. Zato prosimo vse gasilce na delo za naš list!

Vsem gasilcem želi starešinstvo zajednice kakor tudi uredništvo in upravništvo prav prijetne božične praznike, v kolikor je to pri našem velikem narodnem žalovanju pač mogoče. V novem letu pa želimo vsem obilo sreče in blagoslova.

Vse dopisnike, kojih člankov še nisem objavil, prosim oprostjenja. Pride vse na vrsto.

NAPRODAJ

Poklicna gasilska četa mesta Ljubljane proda 500 m že rabljenih konopnenih cevi 52 mm ter 4 ročnike po jako ugodni ceni

Ročno brizgalno,

štirikolno v brezhibnem stanju, firme Rosenbauer, proda gasilska četa Smlednik pri Medvodah

Gasilci pozor!

Vse gasilske potrebščine kakor po predpisih izgotovljene kompletne uniforme z vsemi odznaki, sukno za uniforme in delovne obleke, čepice, pasove za moštvo in oficirje, dalje vse predpisane odznake od najnižjega do najvišjega čina, civilne gasilske znake in drugo, Vam po ceni nudi

TRGOVSKI DOM
Sternecki
TOVARNA · PERILA · IN · OBLEK

Zahtevajte
novi cenik
gasilskih
potrebščin.

Celje št. 17

Gasilske čete, pozor!

Izdelujem gasilske čepice novega kroja, pasove in druge potrebščine po najnižjih cenah. Cena čepice in pasu za moštvo je po kakovosti blaga okroglo Din 80—. Kompletan slavnostni kraj s čepico in pasom stane Din 390—.

Razen tega izdelujem tudi usnjate suknjice po zmernih cenah. Pri večjem naročilu primeren popust.

Anton Šorn, Kranj

izdelovalec oblek in čepic

Tiskovine = Štampiljke

Znake za proslave in izlete

Najfinejše češke cevi
in vsakovrstno orodje

naročajte pri trdkli

Herman Zupan

Ljubljana, Mestni trg 9

Zahtevajte cenik!

UČITELJSKA TISKARNA LJUBLJANA, FRANČIŠKANSKA UL. 6

tiska vse za Vas

n. pr. društveno glasilo, tiskovine, pisemski papir, vabila, posetnice, letake, lepake, cenike, kataloge in še mnogo drugega

KNJIGARNA

LJUBLJANA, FRANČIŠKANSKA UL. 6
MARIBOR, TYRŠEVA CESTA 44

ima bogato zalogo leposlovnih in strokovnih knjig za Vaše knjižnice in za Vašo osebno uporabo. Poleg slovenskih knjig ima tudi zalogo drugih slovanskih, francoskih, angleških in nemških knjig. — Revije, časopisi, znanstveni listi. — Velika zaloga slik.

Pišite po kataloge in cenike!

Gasilske

čete,

pozor!

Preden si nabavite potrebne cevi, Vas vljudno vabim, da si ogledate mojo zalogo

normalnih gasilskih cevi

najfinejše kakovosti, izdelke slovite češke tovarne H. Klinger, za katero imam samoprodajo za vso Slovenijo

**Samoprodaja
gasilskih cevi!**

Ivan N. Adamič

LJUBLJANA, Sv. Petra cesta 31

MARIBOR, Vetrinjska cesta 20

CELJE, Kralja Petra cesta 33

NAJNIŽJE CENE!

Velika zaloga: Gumiranih cevi vseh vrst, gum. spiralnih sesalnih cevi. Normalne spojke iz la medenine itd.

ZAHTEVAJTE CENIK!

ZAHVALA

Podpisana Prostovoljna gasilska in reševalna četa Celje potrjuje s tem, da je

obče zavarovalna d. d. „Sava“ v Zagrebu

po njenem generalnem zastopstvu v Ljubljani izplačala vdovi pri avtomobilski nesreči dne 30. septembra t. l. smrtno ponesrečenega gda. Jerneja Vengusta, podsta-rešine jugoslovenske gasilske zajednice v Celju, celo za posameznega gasilca proti nezgodam zavarovano vsoto

Din 40.000.—

Humano tolmačenje zavarovalnih pogojev v korist težko prizadete vdove Vengustove s strani zavarovalnice »Sava« nas sili, da izrečemo temu domačemu zavarovalnemu zavodu svoje priznanje in zahvalo ter da ga najtopleje priporočamo vsakomur, predvsem pa vsaki gasilski in reševalni organizaciji v naši kraljevini.

Celje, dne 10. novembra 1934.

Za prostovoljno gasilsko in reševalno četo Celje — župa Celje

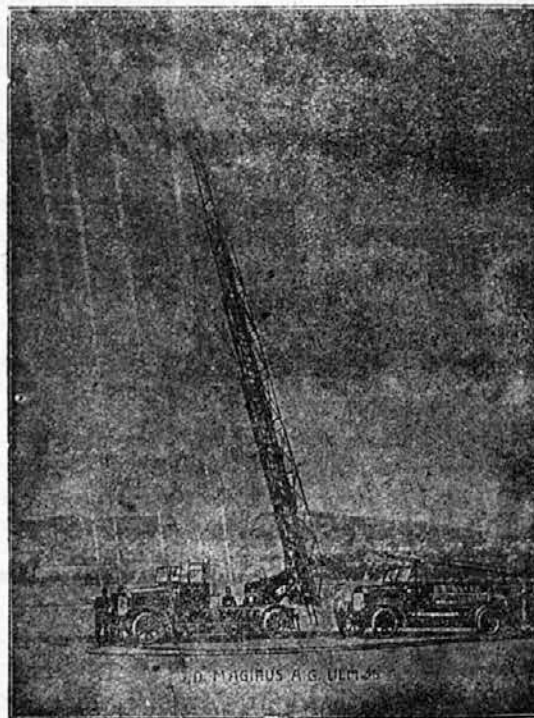
Maks Koschier,
tajnik.

J. Jellenz,
predsednik.

FRAN SAMSA

TRGOVINA GASILSKE OPREME IN POTREBŠČIN
ZAGREB, Marulićev trg 12A

Lastnik Šime Despotović, zastopnik prve svetovne tovarne gas. strojev in lestev C. D. MAGIRUS v Ulmu ob Donavi.

Ima v zalogi vse vrste gasilskih strojev in vso opremo za moštvo in častništvo

Gasilci, kupujte samo prvovrstne magirusove brizgalne in lestve!

Konrad Rosenbauer & drug

tovarna gasilskega orodja Celje

priporoča prvovrstne najmodernejše

motorne brizgalne

od 5 do 90 KS, 300 do 2500 litrov vode na minuto in 30 atmosfer, prenosne dvo- in štirikolesne.

Avtomobilske brizgalne

vseh vrst.

Automobile s tanki

za škropljenje cest in gašenje ognja.

Automobile in vozove za moštvo.

Kletne sesaljke.

Posebne sesaljke,

ki dvigajo vodo iz globine.

Cevi konopijene

običajne in gumirane. Tovarniško vezanje istih.

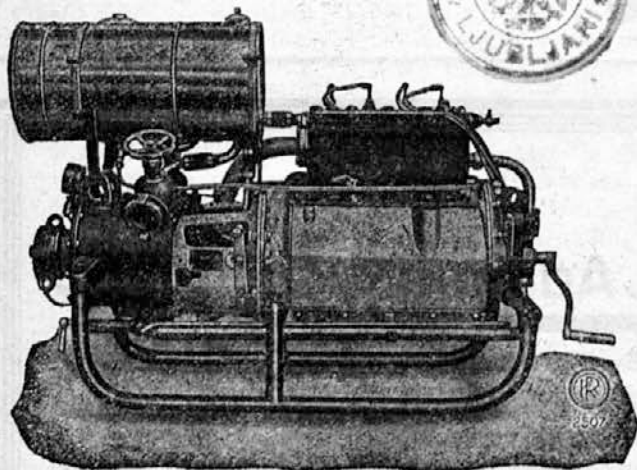
Lestve

vseh vrst. Za osebno opremo čelade, pasove, piščalke itd.

Plinske maske.

Spojke, predhodnike, različne ročnike in ustnike, razdelnice. Vsa izdelava najnovejšega sistema.

Ponudbe in pojasnila, kakor poset so vsak čas na razpolago. Cene solidne.

Dvocilindrska motorna brizgalnica, model 1929, 18/20 HP., pritisk do 16 atmosfer. Hladilnik novega sistema, ogrevanje črpalke s toplo čisto vodo.